

PONIEDZIAŁEK – 21 PAŹDZIERNIKA

ZAPRASZAJCIE RODZINY NA UCZTĘ

Komentarz na wejście

Usłyszmy dziś w pierwszym czytaniu, że zbawienie jest łaską daną nam darmo, nie da się go kupić czy na nie zasłużyć. Dziękujemy Panu Bogu za ten dar. Prośmy o wiarę, która poprowadzi nas ku radosnej służbie Panu i odkrywaniu, jak gromadzić skarby w niebie, a nie na ziemi.

Modlitwa wiernych

Stojąc przed dobrym Bogiem, któremu zależy na każdym człowieku, zanieśmy naszą modlitwę za potrzebujących.

– Módlmy się za cały Kościół, pasterzy i wiernych, aby nie ustawiali w wypełnianiu misji, do której zostali powołani. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarki i misjonarzy pracujących z dala od rodzinnych stron, aby znajdowali odpowiednie wsparcie i siły do pracy. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za sprawujących władzę i stanowiących prawa, aby motywem ich działania było dobro powierzonych im ludzi, nie własne bogactwo. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o pokój na świecie, aby ustały wojny i pogodziły się skłócone narody i rodziny. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za prześladowanych za wiarę w różnych częściach świata: o wytrwałość dla nich i o opamiętanie dla prześladowców. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy służyli Panu z radością i gromadzili skarby w niebie. *Ciebie prosimy...*

Boże Ojczy, Ty nas stworzyłeś i jesteśmy Twoją własnością, a Twoja łaska trwa na wieki. Prosimy, wysłuchaj naszych próśb. *Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.*

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Archanioł Gabriel przyniósł Maryi prośbę Pana Boga o zgodę na zmianę całego życia. Jej życie rodzinne, macierzyństwo miało wyglądać zupełnie inaczej niż u innych i inaczej niż planowali z Józefem. I Maryja wyraziła na to zgodę.

Prośmy za rodziny, aby były otwarte na Boży plan dla nich, aby chciały odczytywać Boże wezwania w każdej dziedzinie życia i potrafiły rezygnować z własnych planów.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Elżbieta rozpoznała w Maryi Matkę Boga, a w dziecku, które było pod Jej sercem – Mesjasza. Maryja nie musiała nic mówić. Widzimy w tej scenie otwarcie Elżbiety na Boży głos w jej sercu i Maryję promieniującą Bożym światłem.

Prośmy za rodziny chrześcijańskie, aby ich życie, panująca w nich zgoda i miłość były świadectwem działania Boga, zachętą dla innych do zadawania pytania: „Dlaczego tak żyjecie?”

3. Narodzenie Pana Jezusa

Pasterze usłyszeli wieść o narodzeniu i zaraz pobiegli do betlejemskiej grotki. Maryja i Józef przyjęli ich z radością. Pokazali nowonarodzone Dziecię, ucieszyli się darami. A przecież to było krótko po porodzie, w bałaganie i zapewne niezbyt królewskim otoczeniu. Goście też pewnie byli mało eleganccy, ale zostali przyjęci z radością.

Prośmy za rodziny, aby były otwarte na przyjęcie ludzi szukających Boga, by chętnie o Nim mówiły i mądrze oraz z miłością dzieliły się wiarą.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Jezus i Maryja powędrowali do Świątyni Jerozolimskiej, aby przedstawić syna Bogu, jak tego wymagało prawo religijne. Znali zasady tego prawa, żyli według niego. Dzięki ich wierności prawu

Symeon i Anna spotkali Jezusa i wypełniła się Boża obietnica dana Symeonowi.

Prośmy za rodziny, aby z wielkodusznością i roztropnością kształtowały swoje życie w oparciu o Boże prawo, stając się w ten sposób świadkami życia w zawierzeniu Bogu, niosącymi Jezusa potrzebującym.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Dwunastoletni Jezus według żydowskiego prawa miał już obowiązki religijne jak dorosły mężczyzna. Maryja i Józef szanowali Jego samodzielność, co nie oznaczało braku troski i miłości.

Prośmy za rodziny, aby mądrze wychowywały dzieci i prowadziły je do dojrzałej i odpowiedzialnej wiary.

Czytanka różańcowa

Czy chrześcijanin żyjący w rodzinie – żona i matka, mąż i ojciec – może być misjonarzem? Czy powołanie do życia w rodzinie nie wyklucza przypadkiem zaangażowania misyjnego? Przecież dzieci, dom, praca... Sił i czasu na wszystko brakuje. A jednak tak, każdy z nas, także żona i matka, mąż i ojciec, siostra i brat jest wezwany do tego, by być świadkiem Jezusa. To świadectwo dokonuje się oczywiście najpierw poprzez nasz styl życia, atmosferę rodziny, w której rodzice starają się wzrastać w wierze i prowadzą dzieci do dojrzałej wiary.

Tym świadectwem jest – jak pisze papież Franciszek – odnoszenie się do innych, także niewierzących, z wielkim szacunkiem i uprzejmością, a także radość, cierpliwość, uprzejmość, które są owocami Ducha Świętego. Tym świadectwem jest naśladowanie Bożego sposobu bycia i działania – bez przymusu, bez prozelityzmu, zawsze z czułością i współczuciem.

Nie jest prosto być świadkiem Jezusa. Często pewnie mówimy czy myślimy, że nie jest prosto być misjonarzem pośród swoich, w rodzinie, w pracy. Czasem trudno jest nawet pokazać, że żyje się po chrze-

ścijańsku, a pomysł, by innym mówić o Jezusie, nierzadko wydaje się nie do zrealizowania. A przecież właśnie do tego jesteśmy wezwani jako chrześcijanie.

Skąd wziąć na to wszystko siły? W orędziu misyjnym na bieżący rok papież Franciszek przypomina nam, że siłę czerpiemy z Eucharystii. To Msza św. jest tym miejscem, w którym ofiarowujemy siebie Bogu, karmimy się Jego Ciałem.

Jeżeli więc chcemy, by nasza rodzina była rodziną realizującą wezwanie Jezusa do czynienia uczniów ze wszystkich narodów, zacznijmy od modlitwy rodzinnej i Eucharystii. Skupmy się na jak najlepszym przeżywaniu Mszy św., szukajmy głębi i znaczenia gestów i znaków liturgicznych. Z wiarą i zapałem serca wypowiadajmy modlitwy i aklamacje, szczególnie po przeistoczeniu: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale”. Jeśli jesteśmy rodzicami, bądźmy na tej drodze świadkami i nauczycielami dla naszych dzieci.

Prośmy Maryję, Gwiazdę Ewangelizacji, tę, która pierwsza wybrała Jezusa i zawsze pokazuje drogę do Niego, aby wspierała nas na drodze odkrywania konkretów naszego powołania misyjnego – czyli powołania do doprowadzania innych ludzi do Jezusa. Niech nasze rodziny będą zaczątkiem nieba, miejscem, w którym panuje radość, dzielenie się, sprawiedliwość, braterstwo, w komunii z Bogiem i z innymi.

Agata Jankowiak, Diakonia Misyjna Ruchu Światło-Życie, archidiec. poznańska